

A IV 69/28

14

RAZGLAS!

Po predlogu dedičev se bodo iz zapuščine Ivana De Toma, trgovca v Dobrni na prostovoljni javni dražbi, dne 26. marca 1928 od 9. ure dop. naprej prodajale razne premičnine kakor: manufakturno, specerijsko, galanterijsko blago, pohištvo, perilo, kuhinjska oprava, sodi, vozovi, trije konji in raznovrstne druge gospodarke potrebščine in sicer na licu mesta na Dobrni.

Okrajno sodišče v Celju, odd. IV.,

dne 9. marca 1928.

357

Posteljne vložke s križem tridelne afrikmatrace Din 400; po meri, komad Din 150; flanel odeje Din 45, 70; slamjace Din 45, 54; moške srajce Din 35; spodnje hlače Din 22, 25; ceig-hlače Din 52, 60; ceig-telovnik Din 52, 65; dežnike vse vrste; klot- in ceig-plašče za delo Din 95, 120; predpasnike vse vrste; impregmirane konjske dežne plahte s kumalspico 1 par Din 640; štrange, uzde, vrvi za perilo, seno, kleti, zvonove in splave priporoča trgovina Alojzij Gnušek, Maribor, Glav. trg 6.

Vabilo na redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice pri Sv. Jurju ob Ščavnici, r. z. z. n. z.

kateri se vrši v četrtek dne 29. marca ob 2. uri popoldne v uradnih prostorih.

Dnevni red:

1. Čitanje revizijskega poročila.
2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
3. Poročilo načelnika in nadzorstva.
4. Odobrenje rač. zaključka za leto 1927.
5. Volitev enega člana nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Ako bi po § 35. združnih pravil ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši eno uro potem z istim dnevnim redom in v istih prostorih drug občni zbor, kateri sklepa veljavno ne oziraje se na število navzočih združnikov.

Načelnstvo.

Originalen francoski
**Eclair
Vermorel**

je najboljša brizgalnica na svetu. 134

Generalno zastopstvo
Barzel d. d., Subotica

Zahtevajte cenik!
Dobi se lahko povsod.

Jajca za valenje kom 3 Din od pravih štajerskih kokoši (nesna kontrola 150 — 218 jajc na leto). Pošilja po povzetju Oskrbištvu Twickel, Maribor, Grajski marof. 333

KMETJE! ŽIVINOREJCI! POSESTNIKI!

OBVARUJTE SE NESREČE!

Leto za letom uničujejo bolezni na tisoče goveje živine, konj in prešičev. Ves Vaš trud n napor dolgih mesecev in let propada. Stotisoči in milijoni denarja gredo v nič.

Vseh teh nesreč se lahko obvarujete, ako zdravite svojo živino z:

„**Almaflorom**“
najboljšim, najhitrejšim in najzanesljivejšim sodobnim in v stotisočih primerih preizkušenim zdravilom.

»ALMAFLOR« proti konjski koliki.

»ALMAFLOR« proti napenjanju pri goveji živini.

»LA FLEUR« proti vnetju prebavil pri govedu in proti zadrževanju mleka pri molznih kravah.

»HALF« proti svinjski vročici in varovalno sredstvo proti rdečici.

»URINOT« proti krvavemu močenju (scanju) pri govedu in konjih.

Noben pameten živinorejec in posestnik živine ne sme biti brez teh zdravil. Kakor ne bo previdaren gospodar čakal, da mu hiša najprej pogori, da se komaj potem zavaruje, tako tudi ne bo čakal, da mu živina oboli, temveč ji bo dajal tudi že poprej naša zdravila, zato da mu sploh ne oboli.

„**ALMAFLOR**“ dobite v vsaki trgovini.

Cena škatli z navodilom za uporabo Din 40.—. Pristno samo s plombo.

Naša zdravila uporabljajo danes že vsi živinorejci v Evropi. Na tisoče je priporočil in zahval.

EDINA ZALOGA ZA JUGOSLAVIJO:

292

„Govedomedika“

Jugoslovanska razpošiljalnica zdravil za govedo, konje in prešiče iz lekarne »PRI SV. ANTONU«, MARIBOR, KOPALIŠKA ULICA 11.

Artur Sills:

Smrtna past.

Ameriški roman.

Priredil Fr. Kolenc.

(Dalje.)

Juan je kmalu prinesel zahtevani sladkor. Prizor, ki je sledil, je v Sv. Martinu še dandanes dobro znan. Pastirji so napeto opazovali, kako se je Dübello s svilen ruto bližal žrebcu.

Niso vedeli, kaj namerava storiti. Kje ima lasso? Zakaj je odpel ostroge? Niti biča ni nesel s seboj.

Pozorno sta zrla človek in žival drug drugega. Dübello se je počasi bližal in je bil že komaj 1 meter oddaljen od črnca. Konj je sedaj zganil z ušesi in pokazal zobe. Ko se je Dübello še za en korak približal, je konj brsnil proti njemu s prvimi nogami; Holandinec pa je odskočil in se izognil.

Iz zvitka je sedaj stresel na dlan par kock sladkorja in se je z iztegnjeno roko zopet bližal. Nekako tri korake od osuple živali je obstal. Zopet sta gledala drug drugega. Žrebec je stopil proti možu z odprtimi usti. Betka se je zgrozila, ker ni dvoma, da konj sedaj odgrizne roko predrznežu.

Dübello se ni zganil. Levico je imel močno iztegnjeno. Žrebec je parkrat kavnil za njo, potem je začel vo-

11

hati sladkor, polagoma lizati in nazadnje ga je pohrustal. Ko je bil gotov, je Dübello polagoma dvignil drugo roko z ruto. Konj pa se je naglo zasukal in zdirjal.

Prizor se je nanovo začel. Dolgo je trpelo, a nekako čez dve uri je Dübello toliko dosegel, da je konj mirno stal, ko ga je božal po nozdrvih in trepljal po vratu.

Gregorju se je zdaj že jasnilo, zakaj rabi svilen ruto. V začetku je božal z njo konja, polagoma pa ga je vedno bolj drgnil z njo zlasti po hrbtu.

Zdelo se je, da postopa Dübello po določenem načrtu. Z ruto je drgnil ušesa, vrat in senci. Od trenutka do trenutka jo je pritisnil tudi na oči in jo držal nekaj minut.

Naenkrat so gledalci videli, da je ruta močno privezana na žrebčeve oči. In čez en trenutek je sedel Dübello na njegovem hrbtu. Žival, ki sedaj ni videla ničesar, je stala, ko da je okamenela. Dübello je mirno vzel v roko uro. Ko je preteklo 60 sekund, je skočil s konja, mu odvezal ruto in jo ovil krog svojega vratu.

Las Casas, pastirji, Miguel — vsi so stali, ko da jih je strela zadela. Žrebec sam je tudi stal osuplo, potem pa je v velikanskih skokih oddirjal. Gregor Govers je molčal, ko drugi. Poleg njega pa se je zaslislalo gromko krohotanje:

— Hahaha! — se je smejal Donato od zadivljenja. Gregor ga je začudeno gledal, on pa ga je vprašal:

Getzemani in Golgata!

Premišljevanja o trpljenju Gospodovem in molitve za vse dneve svetega postnega časa. Vezana knjiga stane Din 30.— in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

V vsakem petem paketu po pol kg zdravstvene sladne kave Viktor Jarč, ki je izvrstne kvalitete, se nahaja 2 Din v gotovini za premijo. 83

Naznanilo. Drevesa na prodaj: 4 L — necepljena — po 5 Din. Ivana Očerk, Gornje Hlapje, Sv. Jakob v Sl. gor. 349

Deklica od 14 let se sprejme v službo. Gočova št. 8, Sv. Lenart v Slov. g. 341

Mlinarskega pomočnika — samskega — kateri je dobro verziran v mlini stroki sprejemem 15. marca. Ponudbe je poslati na Valjčni mlin, Radeče pri Zidanem mostu. 329

Iščem pekovskega vajenca od dobrih staršev, 15 let starega. Hrana in stanovanje prosto. Naslov Guido Kraus, pekarna v Rogatcu. 313

Sprejme se takoj majer z 2 do 3 delavnimi močmi pri Jaušnik Ivan, Murgraben, Sp. Sv. Kungota. — Na pisemne ponudbe se ne odgovarja. 346

Šmarje pri Jelšah. Dne 25. marca se vrši pri nas ustanovni občni zbor sadjarske podružnice v Katoliškem domu po tihi sv. maši. Na ustanovni občni zbor pride znani velezaslužni pospeševalec sadjereje g. Levstik iz Celja. Šmarčani in sosedni občani, pridite v obilnem številu. Ker pri nas je ta podružnica neobhodno potrebna, naši sadjerejci pa željni dobrega pouka še bolj pa potrebni, da znajo svoje dobro blago spraviti v primerno kupčijo. Zato je za nas podružnica velevažna in sem prepričan, da jo bode vsak napredni sadjerejec z navdušenjem pozdravil. Torej na svidenje! Vabljen so tudi žene in dekleta, ki imajo zanimanje za pospeševanje našega sadja.

Kmetovalci iz Laškega in okolice, pozor! Na Jožefovo, dne 19. marca, se bode vršila v Laškem, v hotelu »Savinja«, ob treh popoldne zelo zanimiva kino-predstava s poučnim predavanjem o zatiranju sadnih in trtnih škodljivcev in o uporabi umetnih gnojil. Kino-predstava je brezplačna, torej brez vstopnine. Sadjarji in kmetovalci iz Laškega, Rimskih toplic in okolice, udeležite se te interesantne ter poučne prireditve v čim večjem številu!

Sv. Andraž v Slov. gor. Pri nas mirno v mrzlem in mokrem vremenu radostno pričakujemo že lepega vremena in smo radovedni, kako se bo kaj izpolnilo vremensko prorokovanja vremenskih prorokov, ker nas čaka že na pragu preobilno dela v vinogradih, sadonosnikih, vrtilih, na njivah, travnikih in v gozdih. — Tudi obžalovanja vredne tajne stvari se pri nas godijo, tako da se je izpolnil resničen pregovor, ki pravi: da pravični trpi in krivični pa se veselijo. In da se je morala pravica krivici umakniti. Pa ne obupajmo, kadar je največ sila, tedaj je božja roka mila! — Sedaj bomo imeli tridnevničo za apostolstvo mož in fantov dne 17., 18. in 19. marca.

Živinski sejmi na Ptujski gori se bodo zopet obnovili. Letos bo prvi živinski sejem na Ptujski gori pred praznikom sv. Jožefa, v soboto, dne 17. marca. Drugi živinski sejem bo dne 19. aprila, v soboto pred žegnansko nedeljo; potem dne 30. junija, v soboto pred drugim julijem in v torek pred Veliko gospojnico, to je dne 14. avgusta. Pridite, kupci in gospodarji, priženite mnogo živine!

Smartno ob Paki. — Sejem. — Veliki župan mariborske oblasti je dovolil občini Smartno ob Paki dva nova živinska sejma

in kramarska sejma. Prvi se vrši v četrtek, dne 22. marca, drugi pa dne 11. novembra vsakega leta. Glej tozadeven insertat!

Guštanj. V nedeljo, dne 11. marca, se je vršil tukaj prvi redni občni zbor lani ustanovljene mlekarke zadrage. Po otvoritvi je tajnik g. Janko Rožman poročal o razvoju iste tekom sedmih mesecev, istotako je poročal blagajnik g. Anton Končnik, iz katerega poročila posnemamo, da je imela zadruga čistega dobička Din 2361.09. Oba poročevalca sta za obširno in temeljito poročilo žela vseplošno priznanje. Pri volitvah so se vsi navzoči člani zavzeli za do sedanjí odbor, ki je prvo leto v korist kmetov uspešno deloval. Ker je zadruga do zdaj se pečala samo le z razpečevanjem mleka, zato tudi uspeh ni še mogel popolnoma zadovoljiti. Sklenilo se je, izdelovati tudi fino (čajno) presno maslo in drugo; zato je treba raznih strojev in strokovno izvežbanega mlekarja. V dosego tega se je zvišal delež in cena mleka se je znižala od Din 2.50 do Din 2.25, dalje se vzame v našem pripravljen prostor. Zavedno kmetstvo ljudstvo bo odbor gotovo v vsakem oziru izdatno podpiralo

V marsikateri hiši je ogenj v strehi, če se kateri domačih tako daleč izpozabi, da odpre pozimi v zakurjeni sobi okno. Bojijo se, da se s tem troši gorkota in trati kurivo. Neosnovan strah! Gre samo za pravilni način zračenja. Če odpremo okna in vrata, da nastane preprih, se izmenja sobni zrak, zlasti v zimskem času, že v teku 1—5 minut. Umevno, da se v tem kratkem času stene ne ohladijo in da se sveži zrak ob pregretilih stenah hitro ogreje in soba je zopet topla. Tako kratkotrajno, a pogostno zračenje je zlasti v zimskem času izredno važno, ko prebijemo pretežni del dneva v sobah, kjer opravljamo tudi razna opravila, kakor luščenje in zbiranje fižola, popravljanje raznega orodja, vsled česar je zrak kmalu nasičen prahu in vsled potenja tudi slabega duha in vlage. Da vdihavanje takega zraka ne more ugodno vplivati na zdravje, je jasno. S pravilnim zračenjem

tudi zabranimo, da se stene ne napijejo vlage. Sobe z vlažnimi stenami so vedno tudi mrzle in jih s še tako izdatno kurjavo ne moremo tako ogreti, da bi bilo bivanje v njih prijetno in zdravo. Napačno ravnaajo oni, ki sobe, n. pr. spalnice, ves dan zračijo. Pozimi razkrijmo jutraj po steljo in spalnico temeljito prezračimo. Ko smo pa pospravili, zaprimo okna in jih odprimo za par minut opoldne, ko se je zunanji zrak nekoliko ogrel. Posledica večurnega zračenja bi bila, da bi se mokrota vlezla v postelje in stene. — Poleti imamo lahko okna odprta ponoči in v hladnih jutranjih in večernih urah, čez dan pa jih zaprimo in zadržimo. Pri odprtih oknih se stene in oprava navzamejo gorkote, ki jo v nočnem času izžarjajo, da je zrak v spalnici vroč in težak in ne najdemo potrebnega počitka.

Ali je potrebno, da poznajo gospodinja sestavo živil in hrane?

Pripravljanje vsakdanje hrane je delo gospodinjice. Zato, da se pa le malokatera zaveda velike odgovornosti, ki je s tem opravilom združena in v kako veliki meri je zdravje in delazmožnost družinskih članov odvisna od pravilne prehrane. Navadno sodijo ljudje, da je le takrat hrana močna in tečna, če se nahaja v njej veliko mesa. Znansiveno je dokazano, da potrebuje človek, da zamore živeti, rasti in opravljati delo, hrano, v kateri so zastopane naslednje snovi: beljakovina, tolstča, škrob, rudninske snovi in voda. Ker telo hrani in redijo, jih imenujemo: redilne snovi. Vsaka je za življenje tako potrebna, da bi človek shiral, če bi mu le eno navedenih snovi popolnoma in za vedno odtegnili. Ne vsebuje pa vsako živilo vseh redilnih snovi, ali pa ne v toliki meri, kakor jih telo potrebuje. V nekaterih, kakor v moki, rižu, krompirju, prevladuje škrob. Meso, jajca in mleko imajo obilo beljakovin. Masti in olja nam dajejo tolstčo; rudninske snovi so bogato zastopane v hrani, ki nam jo

— Ali ne postopajo tako pri vas v Holandiji, ko gori hlev?

— Ta človek je Holandinec?

— Da, gospod, pred enim tednom je prišel.

Gregor je naglo šel k sestri.

— Betka! Ta človek je iz Holandije! Čestitajva mu sedaj!

Takoj potem je Dübello s strahom videl, da se mu bližajo Govers, Betka in Las Casas. Ni upanja, da bi ga ne spoznali.

IX.

Izogniti se ni bilo mogoče. In zato je Dübello mirno stal in čakal, kaj da bo. Naprej je vedel, kaj bode Gregor rekel, ta vrli, neumni Gregor, ki ima včasih ravno tako malo dobrega čuta, kakor muha v zadnji nogi.

— Veseli me, da sem vas spoznall! — bo rekel. — Nisem vedel, da so tudi tukaj Holandci. Izvrstno ste rešili svojo nalogo. Ste že dolgo tukaj? Kako se počutite? Lepo je življenje! Za vrage, vi vsi ste izvrstni konjeniki. Ali smem vedeti za vaše častljivo ime? Moje ime je Govers... Gregor Govers!

Potem ga začne Govers ogledovati.

— Čudno kako znan mi je vaš obraz! Morda sva se že kje videla?

In tako bo šlo naprej dokler ga ne začne Betka bolj opazovati. Če tudi bi ga Gregor ne spoznal, ženskinemu ostremu očesu ne uide.

Kaj naj stori? Velike važnosti je, da ga Las Casas ne spozna, ker je drugače vse pokvarjeno. In kako razlago naj da?

Govers je pristopil k njemu, ravno tako, kakor si je to Dübello preje predstavljal.

— Dober dan! Kakor slišim, sva zemljana. Za vrage, to je bilo nekaj čudovitega!

Dübello se je smehljaj in nekaj mrmral v španskem jeziku.

— Med temi ljudmi se najdejo taki, ki so že popolnoma pozabili svoj materni jezik — je razlagal Casas. Kako dolgo si že v Argentini? — je vprašal Dübello.

— Od otroških let, gospod! — je odgovoril v narečju, kakor so ga govorili pastirji.

— Ali ste v zadnjih letih bili doma? — je poizvedoval Govers.

Dübello ga je neumno gledal.

— Gospod vpraša, ali si pred kratkim bil v Holandiji? — je tolmačil Raoul.

— Ne, gospod, nikdar nisem bil v Holandiji.

— Kje pa ste se navadili na ta lov z ruto? — hotel je vedeti Gregor. — Razen tega ste postopali s konjem, ko da ste bili v holandski šoli.

Kalvarijo!
Knjiga 23 križevih potov in drugih molitev za post. Stane vezana Din 25.—, naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

nudi rastlinstvo, zlasti v zelenjavi. Potrebno vodo dobi telo potom hrane in s pitno vodo. Nekatera živila imajo redilne snovi namešane. Tako je v fižolu, grahu in leči poleg beljakovin tudi veliko škroba. Istotako tudi v žitni moki. Mastno meso ima zraven beljakovin še maščobo itd. Tudi ne potrebuje telo vseh redilnih snovi v enaki meri, kar moramo pri sestavi jedilnika upoštevati. Škrobnate hrane rabi neprimerno več, kakor beljakovinaste in te zopet v dobi razvoja več, kakor potem, ko je telo že dorastlo. Velikega pomena je zelenjad radi rudninskih snovi, ki vršijo v telesu važne naloge in ker vsebuje snovi, ki so za življenje neobhodno potrebne. Ako bi dobivalo telo preveč beljakovinaste in premalo rastlinske hrane, bi nastala v telesu motenja v obliki raznih bolezni. Če bi pa odtegnili iz hrane beljakovino, bi nedorastlo telo zaostalo v razvoju, dorastlo bi pa oslabevalo.

Nasveti.

Bodimo skrajno previdni glede uporabe nerabljenih postelj, ki se nahajajo v mrzlih sobah, ker si lahko nakoplujemo v njih hud revmatizem in tudi druge bolezni. Taka postelja je vlažna in mrzla in se pregreje šele v 2—3 dneh v zakurjeni sobi. Razgrevanje pospešimo tudi s pomočjo posod, napolnjenih z vrelo vodo.

Veliko pažnjo posvečajmo bolnikovim posteljam. Skrbimo za snago in pogosto menjavajmo posteljno perilo. Pa tudi žimnico, blazine in odeje od časa do časa zamenjajmo in presušimo na soncu, ker postanejo vsled dihanja in kožnega izhla pevanja vlažne. Solnčni žarki ne vplivajo le s tem, da posteljno osuše, ampak uničijo tudi bolezenske kali, ki se morebiti v njej nabijajo.

Ječmenčku izboljšamo okus, če mu pridenemo med kuhanjem pest poparjenih in drobno sesekljanih suhih gob.

Ker potrebujejo gotove vrste semena dokaj časa, predno vzkali, je dobro, če jih pred setvijo tako pripravimo, da pridejo mlade rastlinice hitreje do razvoja. V vlažni in ogreti zemlji vzkali grah,

špinača in rdeča pesa v 8—10 dneh, petršilj, timez, majaron v 14 dneh, seme čebule in korenjčka leži v zemlji celo 2—4 tedne, predno začne kaliti. Seme pripravimo tako, da ga zamešamo med vlažno moko, to napolnimo v zabojčke ali v cvetlične lonce in jih postavimo na gorko mesto. Paziti moramo, da je moka vedno vlažna in jo od časa do časa premešati. Na ta način kalimo zlasti seme: korenjčka, čebule, špinače, petršilja in podobno. Tako drobno seme moramo sejati, predno popolnoma vzkali, da ne pokončamo drobnih klic. Radi lažjega oskrbovanja je najboljšje, če ga sejemo v vrste. Kumare, buče vložimo v posodo z vlažnim žaganjem. Na gorkem nam v nekaj dneh vzkali. Tudi grah in fižol lahko kalimo, paziti pa moramo, da spravimo vzkaljeno seme pravočasno v zemljo...

Porota.

MARIBORSKA POROTA.

Poneverba.

V torek, dne 6. marca, predpoldne se je vršila porotna obravnava proti Helmutu Golob, zasebnemu uradniku, ter proti K. Harnerju, delavcu, radi poneverbe. Golob je bil že od leta 1923 uslužben v trgovini Karla Saksida. Opravljal je pisarniška dela, često pa je tudi dvigal in vlagal denar v banko. Tako je večkrat imel v rokah velike svote denarja. Ni čuda, da mu je pohlep po njem rasel. Dne 4. XI. 1927 pa je imel dvigniti pri Narodni banki denar. Nameraval si ga je prisvojiti in se je o tem posvetoval s svojim prijateljem K. Harnerjem. Oba skupno sta napravila na črt. Golob je šel po denar in sicer je dvignil 147.725 Din, Harner ga je čakal pred poslopijem Narodne banke. Ko je Golob z denarjem prišel, sta šla v menjalnico ter kupila 1200 šilingov. Potem sta se podala v Harnerjevo stanovanje, kjer sta si denar razdelila. Dogovorila sta se o begu v Avstrijo. Golob bi naj šel z avtom, Harner pa bi se pripeljal za njim z vlakom. Sešla bi se v nekem hotelu v Gradcu. Golob se je res odpeljal v Gradec, Harner pa se ni

držal dogovora ter se je odpeljal v Ljubljano. Udobnega življenja nista uživala dolgo časa, ker sta obadva bila kmalu aretirana. Od poneverjenega denarja sta še imela 120.944 Din. Oba obtoženca sta dejanje odkrito priznala. Golob je bil obsojen na poldrugo leto, Harner pa na 1 leto težke ječe.

Požig.

Leta 1924 se je Adolf Vogrinec preselil iz Kamnice v Limbuš, kjer je otvoril trgovino z mešanim blagom. Svoja poslopja je dal visoko zavarovati. Dne 26. septembra pa mu je požar uničil vse gospodarsko poslopje. Komaj devet dni po tem požaru je gorelo pri sosedu Josipu Jauku, kjer je pogorel tudi Vogrinu naložen voz sena. Ljudje so že po teh dveh požarih sumili, da zažiga Vogrinec sam. Ker pa ni bilo dokazov, so utihnili. Prve dni oktobra 1927 pa dobi Vogrinčev sosed pismo, češ, spravite v red svoje zavarovalne police, pri sosedu bo čez nekaj dni gorelo. Radi tega pisma je bilo veliko razburjanja in nekaj dni nato je ogenj pri Vogrinu izbruhnil. Orožništvo je dobilo v roke tisto pismo, aretiralo je Vogrinca. Pri preiskavi so orožniki konstatirali, da je pisava v Vogrinčevih knjigah slična pisavi v omenjenem pismu. Ker je knjige vodila Vogrinu žena, je morala ta pisati neki diktat. Oboje so potem poslali k izvedencem, ki so izrekli, da je to pisava Vogrinčeva. Ta je vztrajala pri tem, da ni pisala, zato je morala med obravnavo v preiskovalni zapor. Vogrinu pa se ni zamogla jasno dokazati krivda, vsled tega je bil oproščen.

Poskušen detomor.

Ivanka Pirševa, natakarka v Farni vasi pri Prevaljah, je porodila dne 17. okt. 1927 nezakonsko dete. Novorojenčka se je hotela iznebiti in ga je vrgla v stranišče. Otrok je jokal in to so slišali v gostilni se nahajajoči krošnjariji. Ti so dete rešili, vključ temu, da jih je obtoženka prosila, naj otroka pustijo umreti. Pred preiskovalnim sodnikom se je Pirševa zagovarjala: »Izpila sem kozarec žganja ter se nisem zavedala, kaj delam.« Poizkusi so pa pokazali, da Pirševa prenese brez vsakih po-

Las Casas je prevedel njegove besede.

— Ti zatelebanec s svojimi neumnimi vprašanji! — se je skrivaj jezil Dūbell.

— Oče je bil hlapec na Angleškem in se je tam priučil angleškemu načinu.

Dūbell je komaj sedaj upal pogledati Betko. Ona ga je prodirno opazovala.

— Ali bi mi ne hoteli pokazati, kako obrzdajo tukaj konja? — se je vmešala. — Vidim, da tam hočejo ravno sedaj enega obrzdati.

Las Casas je prikimal, kar je pomenilo, da mora zadostiti njeni želji.

— Ne, Gregor, ti ne moreš iti z nama — je odklonila bratovo spremstvo. — Ako bo nas več, bomo ovirali ljudi.

Ko sta bila že tako daleč, da ju drugi niso mogli slišati, je Betka mirno dejala v holandskem jeziku:

— Ne vem, kaj pomeni to prikrivanje, a malo je le manjkalo, da nisem tudi jaz nasedla.

— Kako si me spoznala?

— Ko sem te zagledala, se mi je vzbudila misel, da sem te že videla. Ko pa sem zagledala na roki brazgotino, sem bila gotova, da si ti.

— Kaka sreča, da me nisi izdala!

— Nisem tako nespametna! Za šalo nikdo ne pusti rasti tako brado in trdi, da niti besedice ne razume v

materinem jeziku, Res, da me nič ne briga, vendar pa bi rada vedela, kaj nameravaš?

— Pravzaprav te zelo briga. Poslušaj! — K njej se je nagnil in ji navidezno nekaj razkazoval na udi. — Važno novico imam za te in ako bi sedaj ne mogel govoriti s teboj, bi vaju skušal dobiti na poti proti kolodvoru.

— Si vedel, da odpotujeva?

— Naravno... Vedno sem vedel, kaj se tu godi. Ali misliš, da bi te pustil samo med temi divjaki?!

— V resnici so divjaki med njimi — je razburjeno dejala Betka.

— Ali si to naposled uvidela? Vedel sem, da bo tak konec.

Betka je odkimala z glavo. Nikakor ni hotela slišati njegove zmagovalne besede: »Ali ti nisem takoj povedal?«

— Na vsak način so med njimi lični divjaki — je dodala. — Sedaj pa govoriva o tebi!

Dūbell se je nagnil nad sedlo.

— Ni časa, zato poslušaj, kar je najbolj važno. Z večernim vlakom odideta v St. Fē? Tam prenočita in drugo jutro se z brzovlakom odpeljeta v Rosario. Casas vaju bo spremljal na kolodvor, zato ne morem iti že z istim vlakom. Toda tudi tu ne morem ostati. Poraženi nasprotnik se bo hotel maščevati nad menoj. Seveda

nova knjiga za vas! Brez nje ni nedelje!
"BESEDE ŽIVLJENJA!"
 Naročite ta fantovski molitvenik, ki stane 22 Din, v usnje z zlato obvezo pa 30 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Fantje

sledie precejšno množino alkohola. Obtožena je torej bila, da je namenoma in pri zavesti hotela dete usmrtiti. Dne 7. marca je bila proti njej porotna obravnava ter je bila obsojena na tri leta težke ječe.

Roparski napad.

Janez Rinc in Franc Lesar iz Doklec pri Ptujski gori, sta zvečer dne 16. oktobra 1927 popivala skupaj z Martinom Kamenšekom v gostilni Štefancioza na Ptujski gori. Kamenška sta fanta pregovorila, da je šel z njima v drugo gostilno, kjer je bila »muzika«. Med potjo pa sta fanta Kamenška napadla, ga pobila na tla ter mu vzela denar, nož in žepno ogledalce. Med preiskavo sta se fanta zagovarjala na vse mogoče načine, a tako nesrečno, da sta eden drugega pobijala. Med porotno obravnavo, ki je bila dne 7. t. m., popoldne, pa je Janez Rinc izpovedal, da je Kamenška on sam udaril po glavi z nekim topim predmetom in mu vzel denar. Lesar pa je nedolžen. Rinc je bil na podlagi te izjave obsojen na štiri leta težke ječe, Lesar pa oproščen.

Uboj.

Dne 8. marca je bil pred porotniki 22-letni fant Janez Pečar iz Sv. Petra pri Mariboru. Pečar je delal pri gradnji nove okrajne ceste. Dne 3. XII. 1927 pa so pili »likof«, katerega so delavcem plačali tamonjski bližnji posestniki. Pečar pa je šel pozneje še v gostilno pit. Tukaj je prišel navskriž z orožniki, ki so ga napotili domov. Domu je prišel okoli 8. ure zvečer. Shranil si je denar, nato pa se je podal k nekemu znancu kupovat harmoniko. Na potu je dohitel od Pečarjevih domov se vračajočega posestnika Alojzija Krajncu. Pečar je Krajncu udaril večkrat s kolom po glavi. Nato pa je šel Krajncem povedat, da ga je potolkel. Ti so šli po njega in drugi dan ga peljali v bolnico, pa je na potu tja umrl. Kako se je to hudodelstvo izvršilo, se ne da dognati, ker sta bila obtoženi Pečar in rajni Krajnc popolnoma sama. Obtoženec pravi, da ga je Krajnc izzval in on ga je udaril ne da bi ga poznal. Šele potem, ko se je Krajnc že zgrudil, je posvetil z električno svetiljko.

Bolj gotovo pa je, da je Pečar pokojnega napadel. Porotniki so potrdili vprašanje uboja; Pečar je bil obsojen na štiri leta težke ječe.

Uboj na božični dan.

Ivan Mahorič se je na božični dan zvečer vračal, v družbi več tovarišev, iz neke gostilne pri Sv. Urbanu. Ko so fantje prišli do Pukšičeve viničarije v Desterniku, so potrkali in klicali v viničariji se mudeče ven na razgovor. Prišla sta zraven Pukšiča obtoženi Rupert Čeh in Zelenko. Poslednji je še ponudil Mahoriču cigaro. Ta si jo prižge, ko že stopi k njemu Rupert Čeh, ki ga, izgovorivši besede: »Veš, kaj je lani bilo«, dregne precej globoko z nožem v prsa. Potem se je še ponašal s tem svojim dejanjem. Ranjenega Mahoriča so za silo obvezali, drugi dan pa so ga prepeljali v ptujsko bolnico, kjer je na posledicah rane 3. jan. umrl. Obtoženec se je na več načinov zagovarjal pred porotniki, ki so ga zanimali vprašanje uboja ter potrdili vprašanje radi prekoračenja silobrana. Čeh je bil obsojen na 10 mesecev težke ječe ter mora po izdržanju kazni za pustiti našo državo, ker je avstrijski državljani.

Obsojeni vlomilec.

Kot zadnji pri tem porotnem zasedanju je bil na obtožni klopi Dunajčan Armand Haus. Haus je obtožen vlomne tatvine v noči dne 21. septembra 1927 v Dravogradu. Odnesele je iz blagajne v restavraciji 4000 Din in 60 šilingov. Obtožen pa je tudi, da je v noči na 27. november, v družbi več tatinskih tovarišev, vlomil pri peku Karlu Robaus v Mariboru. Tam je izginilo z njim 37.600 Din gotovine ter za 25.000 Din drugih dragocenih predmetov. Obtoženi Haus se je zagovarjal, da pri vlovu v Mariboru ni bil osebno navzoč, temveč je svojim tovarišem natančno opisal lokal in posebnosti blagajne. To je vse prav dobro vedel, ker je bil svoj čas pri Robausu kot pekovski pomočnik uslužben. Porotniki pa so potrdili, da je izvršil tatvino v Dravogradu in se je tudi vlovu pri Robausu osebno udeležil. Obsojen je bil na štiri leta težke ječe. Po izdržanju kazni pa se ga izžene iz naše države.

CELJSKA POROTA.

Mladostna tatova.

Brata Franc in Ivan Gaber — eden 22-letni čevljarski pomočnik, drugi 19letni mlarski vajenec iz Trnovelj pri Celju, sta kradla po poklicu. Pod njunimi prsti je izginilo vse, kar se je dalo premakniti ter odnesti. Poleg tatvine sta se ukvarjala tudi z vlomi na debelo. Svota, za katero sta oškodovala s tatvino ter vlomi razne stranke v okolici Celja, znaša več desetisočev dinarjev. Obdolženca sta po večini priznala zločine in so obsodili porotniki Ivana Gabra na 18 mesecev težke ječe, France je bil izločen tokrat iz obsodbe, ker služi sedaj vojake.

Dve oprostitvi.

Radi obdolžitve večje tatvine se je zagovarjal pred poroto 21letni samski cigan Ludovik Kovačević, pristojen v Ivanec na Hrvaškem. Cigan je bil obdolžen med drugim tudi vloma v trgovino Adolfa Ogrižek v Zgornji Erjavici pri Rogatecu, kjer je bilo odnešenih v gotovini 4130 Din ter raznega blaga v vrednosti 41.000 Din. Tega vloma in več tatvin osumljeni cigan je znal obdolžitve tako spretno zavračati in pobijati, da je bil oproščen in izpuščen.

Kot zadnji slučaj pri tem zasedanju je obravnavala celjska porota požig. Posesnik Anton Potočnik iz Marije Reke je bil osumljen, da je lastnoročno užgal hišo in vsa gospodarska poslopja in to radi tega, ker se mu je godilo slabo in bi mu naj pripomogel požig do bogate zavarovalnice. Izpovedi prič in tudi razne druge okoliščine so govorile za Potočnikovo krivdo, a je bil oproščen radi obdolžitve požiga, pač pa obsojen radi hudodelstva goljufije, katero je zakrivil s tem, da je predstavil nekemu denarnemu zavodu kot sodolžnico namesto svoje žene svojo ljubico Josipino ter na ta način izposloval posojila. To vprašanje so porotniki soglasno potrdili in obsodili Potočnika na 4 mesece ječe. Sodišče mu je uračunalo preiskovalni zapor dveh mesecev ter ga zaenkrat pustilo na svobodo.

bom gledal na to, da čimprej pobrišem. Tekme se bodo nadaljevale, jaz pa med tem skrivaj odidem in upam, da se jutri vidimo v St. Fé. Morala čakati, dokler ne pridem! Jutri zvečer bom tam v »Hotel Grandes«. Si razumela?

— Da!

— Sedaj se morava ločiti. Z Bogom!

— Z Bogom! Bodi previden in se izogibaj tega divjaka!

Betka je odšla nazaj k drugim. Dūbell pa je, ko so vsi strmeli v neki zanimiv prizor, oddirjal v kolibo, vzel najbolj potrebne stvari s seboj in je izginil. Ko je solnce zahajalo, je bil že dobrih 40 km daleč.

Miguel je med tem nestrpno čakal priliko, da bi lahko govoril z Raoulom. Bil je vedno bolj slabo razpoložen ker je moral slišati precej pikre na svoj rovaš. Slišal je, ko je za hrbtom neki pastir rekel proti drugemu:

— Pravijo, da v Korientu krotilec konj na stari kobili poizkuša srečo.

Miguel se je obrnil proti njemu:

— Kdaj si slišal to?

Pastir se je navidezno začudil, da je on tu.

— Oh, ti si? Nisem vedel, da si v bližini. Izvrstno in pogumno si sedel danes na kobili.

Miguel je razdraženo zagodrnjal in šel dalje.

Tekma se je polagoma končala. Las Casas je tako uredil stvar da sta gosta takoj na kolodvor jahala; prtljaga je bila že naprej poslana. Spremil ju je, potem pa se je tudi sam odpravljal na pot.

Miguel je sklenil, da počaka gospodarja, ko se vrne s kolodvora in takrat mu sporoči, kar ve. Postavil se je na kraj, odkoder je videl pot, ki vodi na postajo.

Precej dolgo je moral čakati, naposled pa je zagledal Raoula v daljavi. Razmišljal je, kako bi naj začel, ker se je bal, da bi se gospodarjeva jeza nad njim razlila, ako bi mu dogodek naravnost povedal.

Usodno novico mu mora torej polagoma sporočiti. Ko se je Las Casas bližal, je sedel na konja in se mu pridružil, ko da sta slučajno prišla skupaj.

— Zdi se mi, da se morajo moji krotilci še mnogo učiti! — ga je ošteval don Raoul, ki je bil gotovo razdražen. — Kolikokrat sem rekel, da je evropski način jahanja boljši od našega! Ta novinec te je pač močno osramotil!

Miguel ni odgovoril. Ko bi mu tega ne rekel don Raoul, bi pokazal, kaj premore njegov srd.

(Dalje prih.)

Ve morate imeti knjigo
„KADAR ROŽE CVETO“
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta